

۲۰۱۳/۵/۲

کانديد اکادميسين سيستاني

خطاب به نويسندگان، شخصيت های ملی، احزاب سياسي و ميدياي افغانی!

پاکستان بار دیگر دست تجاوز بر حریم مقدس وطن ما افغانستان دراز کرده و شب اول ماه می محافظان یک پوسنه افغانی را در ولسوالی گوشته ولایت ننگرهار توسط اردوی پنجابی خود زیر حملات توپخانه قرار داد، یک سرباز افغان را شهید و سه تن دیگر را مجروح نمود، این در حالی است که هفته قبل با عین عمل خصمانه ۱۳ تن سرباز افغان را به قتل رسانده است.

محمد قاسم، سربازی که جان شیرینش را بخاطر حفاظت از وطن قربانی کرد

بگزارش خبرگزاری بحدی، لالی حمید زی عضوی کمیسیون امنیت داخلی ولسی جرگه که به ولسوالی گوشته سفر کرده می گوید که نظامیان پاکستان ۴۵ کیلومتر وارد خاک افغانستان شده اند. حمیدزی می گوید که او گزارش خود را به رئیس جمهور، وزارت امور خارجه و ولسی جرگه می فرستد.

هموطنان گرامی!

هریکی از شما بهتر از من می دانید که، نجات مادر وطن از زیر ضربه های

مرگبار دشمنان هستی و موجودیت افغانستان، وابسته به شجاعت و مردانگی و فداکاری فرزندان اصیل و پاک شیر وطن می باشد. خاموشی در برابر تجاوز آشکار و عریان پاکستان، جز تسلیمی و رهاکردن ناموس وطن به این نطفه ناپاک استعمار، معنی دیگری ندارد و شایسته هیچ افغان باوجدان و میهن دوستی نیست.

وجدان هیچ افغان شرافتمند، مستقل و سربلند راضی به تمکین و تسلیم در برابر نظامیان پنجابی نخواهد شد؟ مگر آنکه شخص عاری از وجدان و شرافت باخته باشد که بخواهد نظامیان پاکستانی فردا بر خواهر و مادر و دختر و زن و ناموسش دسترسی پیدا کنند.

پس فرزندان آگاه، هوشیار، شجاع و با وجدان افغان اگر صیانت عزت و شرف و ناموس وطن را می خواهند، باید به دفاع از مردم تحت ضربات راکت و توپخانه اردوی پاکستان به هر شکل ممکن آن برخیزند و صدای اعتراض و انزجار و نفرت خود را در برابر تجاوز بی شرمانه پاکستان بلند نمایند و دولت افغانستان را تحت فشار قرار بدهند تا در برابر پاکستان، این دشمن تاریخی افغانستان، از خود عکس العمل جدی نشان بدهد و از مجراهای دیپلماتیک، جامعه جهانی را از حرکات فاجعه بار پاکستان مطلع سازد و نیز با مراجعه به آرای ملی تصمیمی قاطع در برابر پاکستان بگیرد. تا زمانی که ما صدای خود را از طریق دولت و مؤسسات سیاسی و حقوقی آن بلند نکنیم و نماینده این دولت در سازمان ملل متحد نگوید که اردوی پاکستان به حریم کشور ما تجاوز نموده و هر روز و هر شب با فیر سلاح های ثقیله خود جان فرزندان بیگناه ما را میگیرد و سبب تخریب آبادی ها و آوارگی مردم ما میگردد، جامعه جهانی (سازمان ملل متحد) پاکستان را برای این گستاخی هایش مورد باز پرس و مواخذه قرار نخواهد داد.

د پايو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

احزاب سیاسی و تشکل های ملی و نهاد های مدافع حقوق بشر، شخصیت های خوشنام و دارای وجاهت ملی و رسانه های همگانی، می باید ذهنیت مردم را در برابر تجاوز و زورگویی پاکستان روشن نمایند و از مردم بخواهند تا اتحاد و همبستگی ملی خود را حفظ نموده چون مشت آهنین برای حواله کردن بر دهن دشمن، آماده باشند. پارلمان افغانستان که نمایندگی از ملت غیور و با شهامت افغانستان را مینماید، باید بیدار و وادار ساخته شود تا چند دستگی را بر سر منافع زود گذر شخصی کنار گذاشته، به فکر دفاع از تمامیت ارضی وطن باشند و از ملل متحد، سازمان کشور های اسلامی، اتحادیه اروپا، امریکا و نهادهای حقوق بشر تقاضا نمایند که مداخلات و تجاوزات آشکار پاکستان را محکوم نموده آنرا توقف دهند.

این احزاب با اشتراک مردم بیدار سراسر افغانستان می باید با راه اندازی تظاهرات و میتنگ های وسیع و گسترده خویش، صدای اعتراض و انزجار و نفرت خود را بر ضد تجاوز و مداخلات بی شرمانه پاکستان ابراز کنند. انتظار میرود این عکس العمل ها و مبارزات مدنی ابتدا از کابل و سپس در همه شهرهای افغانستان از سوی احزاب سیاسی و تشکل های ملی و مترقی و غیر وابسته به محافل مدافع پاکستان، با اشتراک وسیع جوانان، محصلان، معلمان، شاگردان مکاتب و تمام افشار جامعه ادامه یابد.

همین اکنون تعداد احزاب سیاسی در افغانستان از یکصد حزب و گروه سیاسی بیشتر است، اگر از هر حزب یکصد نفر در هر مظاهره اشتراک کنند، تعداد اشتراک کنندگان در هر مظاهره به بیش از ده هزار نفر خواهد رسید و چنین مظاهرات می تواند پشت پاکستان را به لرزه در آورد. جای تأسف است که بسیاری از احزاب سیاسی بصورت احزاب سیل بین و ابن الوقت، عمل می کنند و در مرحله اول حملات پاکستان بر مناطق سرحدی ولایت شرقی کشور از هر گونه عکس العمل و حتی پخش یک اعلامیه اعتراض آمیز در قبال تجاوز پاکستان خود داری ورزیدند، سال گذشته بیش از ۶۰۰ راکت و مرمی توپ از سوی نیروهای نظامی پاکستان بر دهات و قصبات ولایات کنر و ننگرهار و نورستان فیر شد، و بسیاری مردم را متضرر و وادار به ترک مساکن شان نمود، ولی وزارت دفاع و وزارت امور داخله و پارلمان افغانستان کدام اقدام جدی و مؤثر در این رابطه انجام ندادند.

ولی اکنون که مرحله سوم تجاوزات پاکستان آغاز یافته است و نظامیان پاکستان به ایجاد پوسته های امنیتی خود در خاک ما و در نقاط حاکم و سترتیزیک این سوی خط دیورند شروع کرده اند، می باید نسبت به سرنوشت مادر وطن بی تفاوت نمانند و جدا از خود عکس العمل نشان بدهند.

البته تاکنون شبکه های اطلاع رسانی همگانی افغانی از قبیل تلویزیون آریانای آقای بیات در کابل و تلویزیون طلوع با تدویر میز های گرد و دعوت از صاحب نظران افغانی، با طرح مسأله تجاوز پاکستان بر حریم افغانستان، عملکرد دولت افغانستان را مورد انتقادات جدی قرار داده و نظریات مفید و سودمندی به دولت افغانستان پیش کش کرده اند.

روزنامه های معتبر کابل منجمله روزنامه ۸ صبح و روزنامه آرمان ملی و غیره نیز در این عرصه قلم زده اند، اما این موضوع ملی در نشرات برون مرزی بخصوص انترنت بازتاب چندان قابل توجهی نداشته است و این وظیفه و رسالت نویسندگان و آگاهان افغان در خارج کشور است تا به این مسئله ملی جدی تر توجه نمایند و اندیشه و تجربه و خرد سیاسی خود را در خدمت آگاهی و بسیج افکار عمومی هموطنان داخل کشور بکار گیرند. در این اواخر نظامیان پاکستان اقدام به اعمار یک دروازه سرحدی در ولسوالی گوشته ولایت ننگرهار کرده اند.

شورای امنیت ملی افغانستان بالاخره دوهفته قبل (در جلسه روز دوشنبه ۲۵ حمل سال جاری) به ریاست حامد کرزی، موضوع ایجاد تأسیسات پاکستان در اطراف خط دیورند را به بحث دیورند را به بحث گرفته و گفته است که پاکستان در ماه حمل امسال، در اطراف خط دیورند در خاک افغانستان دروازه مرزی ایجاد کرده است و وزارت دفاع برای برداشتن آن اقدامات لازم بعمل آورد.

پیشروی نظامیان پاکستان در خاک افغانستان به اندازه ای است که در خبرها گفته می شود، منزل «فریدون مومند» یکی از اعضای ولسی جرگه افغانستان، ۳ کیلومتر در عقب تأسیسات جدید نظامیان پاکستانی قرار گرفته است. بسیاری از مردم ولایات سرحدی افغانستان به این باور هستند که پاکستان در جریان سه دهه گذشته، پیوسته به داخل خاک افغانستان پیش خزیده است.

همان طور که در اعلامیه شورای امنیت ملی آمده است، در سال ۲۰۰۳/۱۳۸۲ م شماری از پوسته های پاکستان در قلمرو افغانستان انکشاف یافته است. سؤال اصلی این است که چرا در طول سال های گذشته، از تخلف های مرزی نظامیان پاکستان جلوگیری نشد؟ چرا به آنها اجازه داده شد تا به تخطی خویش در سرحدات ما ادامه دهند؟ از دو سال به این سوست که نظامیان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلېکنی د لېکنیزی بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

پاکستانی دہات و روستاہای مردم را در ولایات شرقی، براکت می بندند و دست به اعمار پوسته های نظامی می زنند، اما رئیس جمهور کرزی و شورای امنیت ملی فقط دو هفته پیش از خود عکس العمل نشان دادند.

برخی از آگاہان سیاسی میگویند که چون دولت مردان ما نزد پاکستان دہان پر آب هستند، بنابراین ناگزیر اند تا در برابر تجاوز پاکستانیها سکوت کنند. یکی از آگاہان نظامی افغانستان جنرال نورالحق علومی میگوید، حکومت ہموارہ در اختیار داشتن زندان بگرام را حاکمیت ملی می داند، در حالی که بیش از ده سال می شود که پاکستانی ها شماری از مناطق مرزی ما را اشغال کرده و حاکمیت ملی ما را زیر سوال برده اند، اما حکومت همچنان خاموش است. وی تأکید کرد، غفلت دولت مردان ما سبب شده تا پاکستان برای به دست آوردن مناطق بیشتر افغانستان از طریق خط دیورند اقدام کند. پاکستان بیش از ده سال است که دست به چنین اقداماتی می زند، اما تا اکنون، دولت افغانستان و نیروهای خارجی که ادعای شان حفظ از تمامیت ارضی و استقلال افغانستان است، هیچ اقدام علیہ تجاوزات پاکستان نکرده اند.

به باور علومی، سال هاست که خارجی ها خط دیورند را به رسمیت می شناسند، اما اگر این نیروها حتی در همان نقطه صفر مرزی دیورند هم تمرکز می کردند، پاکستانی ها نمی توانستند وارد خاک ما شوند و تأسیسات خود را در آن جا ایجاد کنند. بگفته جنرال علومی، در کنار اینکه نیروهای خارجی هیچ اقدامی در برابر این عمل پاکستان انجام نداده اند، حکومت ما نیز خاموشی اختیار کرده، پس مقصر اصلی در این مسأله حکومت افغانستان است. این آگاہ نظامی میگوید، چون دولت مردان ما دہان پر آب پاکستان هستند، بنا براین ناگزیر اند تا در برابر چنین اقدامات پاکستانی ها سکوت کند.

پاکستان در یک اقدام تجاوزکارانه یک هفته قبل قبل ۱۳ تن از سربازان یک پوسته سرحدی افغان را در ولایت کنر کشت و شب چهارشنبه بار دیگر دست به یک عمل خصمانہ زد، ولی این بار نیروهای بیدار سرحدی افغان به جواب متقابل پرداختند و پس از شش ساعت مقاومت و گلولہ باری بر مواضع دشمن توانستند دروازه ساخت نظامیان پاکستان را متصرف شوند و آنرا نابود کنند. گفته می شود که در این برخورد یک سرباز افغان بنام قاسم شهید شده و سه سرباز دیگر زخمی گردیده اند.

جنازه این سرباز دلیر و وطن پرست، روز پنجشنبه از سوی مردم شریف و حق شناس ننگرہار گل باران گردید و با تظاهرات پرخروش مردم ننگرہار در شہر جلال آباد بدرقہ شد.

این سرباز هر که بود و هرچه بود، فرزند فداکار و جان برکفی بود که به خاطر صیانت از خاک و وطن حیاتش را قربانی نمود، جا دارد که از این سرباز و شہامت وطن دوستی اش به اشکال مختلف تقدیر و تکریم گردد و دولت، آیندہ فرزندان و خانواده او را برای دایم تأمین کند تا مایه تشویق سایر سربازان و نیروهای حافظ امنیت و ستر سرحدات کشور شده بتواند.

افتخار به "قاسم" شهید، این فرزند دلیر و باشہامت افغان که از جان خود گذشت ولی نگذاشت کسی شاهد زور گوئی یک پنجابی در خاک افغان باشد. بگفته مرحوم پژواک:

ہزار خُم نکند مست می پرستان را چنان کہ ذرہ خاکی وطن پرستان را

د وطن دلاری شهید

چی پہ سرہ مخ د ژوندون له پولی واوینت
د تاریخ غپړې تہ لارہ ابدی شو
د خوانی گل پی د لمر پینو تہ کپنود
د وطن پہ معرکہ کی قربانی شو

(صدیق کاوون)

د پایو شمیرہ: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ